

हिरण्येयसत्किरीटिनी सुवर्णवर्णिनी
 मणिप्रभामयखजालकालितङ्गदीपिनी।
 चक्रकटिस्थकाञ्चिदाभिनी द्युतिवर्णिनी तु
 सुहासिनी गिरीशनन्दिनी करोतु मंगलम् ॥३॥

१०
 ११
 १२
 सकाशगाथा सुवर्णचा मुगुट धारण करणारी, स्वतः
 सुवर्णमय कांति असणारी, निने धारण केल्या अलंकारासिद्ध
 रत्नांच्या तेजाच्या किरणांनी शोभून दिसणाऱ्या अवयवांमुळे
 अत्यंत सजेज, चाहूगात्री, सुहास्यवदना अशी जी हिमाक्षय
 कन्या पार्वती आपचे मंगल करे.

१
 २
 ३
 अन्गसंगिनीमनस्तरंगमंगिनिन्यिताऽ
 इंगारकव्यनाकलाकलापकौशलाभिवता।
 कनुञ्जुनुञ्जु नुञ्जुनुञ्जु नुञ्जुनुञ्जिनादिनी
 शिवा विमुक्तताण्डवं शिवच्चिराय पश्यतु ॥३॥

४
 ५
 अन्गसंगिनी (मदनाची पत्नी होती)च्या मनातील
 लहरींना मंग करणाऱ्या विश्रमांच्या कल्पनारूपी कलासमूहाचा
 आविष्कार करव्यात कुशल असणारी आणि आपल्या पैजणानून
 रुण सुण रुण सुण असा मंजुक निनाय करणारी पार्वती
 त्या भगवान शंकराकडे चिरकाळ पहात राहो. ज्या शंकरांनी
 पार्वतीचे हे नृत्य पाहून तांडव करणे सोडून दिले आहे.

सितास्मिताधरप्रवालनिन्देनेन्दुकेखया
 विमुक्तवैणिसर्पिणी हृत्ताहिमण्डकीश्रिया।
 शुभाङ्गभङ्गिनिजितोत्तरङ्गजाह्नवोविषा
 प्रसाधतामहर्निशं शिवः प्रसन्नयेप्रया ॥५॥

आपल्या निर्मळ स्वच्छ स्मितहास्यानी युक्त असलेल्या हेतूद्वेष्या
 महिरीने निने चंद्राच्या कडेलाही लाजवले आहे. असाही वज्रव्या
 प्रकाराने मोकल्या लोडलेल्या वैणीरूपी सर्पिणीमुळे
 1 2 3 4
 5 6 7 8 9 10
 11 12 13 14 15 16 17 18
 19 20 21 22 23 24 25
 26 27 28 29 30 31
 M T W T F S
 O C U B E R 4

शिवाने घाण केलेल्या नागमण्डलाका देखील लज्जित केले आहे. जिच्या शुभ चिन्हांकित अशा अंगप्रत्यंगांमधून कमनीयता शोभून दिसते आहे. ज्याकारे उंसळगाया लहरींनी युक्त अशी गंगेची शोभा देखील नियापुढे फिकी पडली आहे अशी ही प्रसन्न उमा भावान शंकराना नित्य प्रसन्न करो.

चलत्पदान्बुजापितैरुक्तकण्डिकैः परापर
प्रफुल्लपङ्कजचक्रविं समर्प्य दर्पणप्रमम्।
हिमावृत्तवनीतलङ्कटिस्थाकेडिकिणीक्वणन
प्रवीणया विनोद्यताममन्दकिन्दुशेखरः ॥ ६ ॥

नृत्य करत असता तिच्या कमळासारख्या मज्जुक पोवळीना आकृता लावल्यामुळे हिमप्रदेशावर जी चिन्हे उमटली आहेत. ती म्हणजे जणू काही हिमाच्छादित प्रदेशाला तिने उल्लूक अशा कमळांची कंति बहाल केल्याप्रमाणे घासत आहे. तिच्या कमरेवर असणाऱ्या कमरपट्ट्यानील लहान लहान घुंगरे किण किण आसा मज्जुक घ्वनि करून आकर्षित करत आहेत. अशी कलाप्रवीण पार्वती प्रगाढ रूपाने चंद्रमौळी शंकराचे मनोरंजन करो.

महेशान्तिलिमल्लिकामिलन्मिन्दिगुञ्जितं
प्रकल्प्य पथ्यमखरं सुप्रध्यामाभिरंशकम्।
प्रमोद्यमानमालिभिः प्रबन्धमङ्गभङ्गिभिः
बनवतु शंकरजामनेज वैरिणोऽनिशम्भुदे ॥ ७ ॥

भावान शंकराच्या मस्तकावर शोभून दिसणाऱ्या मोगाच्या फुलांच्या ओवती गुंजारव करणाऱ्या मुंग्यांच्या ध्वनिळ अंश (प्रधान) मध्यम स्वर मानून आणि आपल्या सख्यांसमवेत उन्नम रीतीने गायल्या जाणाऱ्या संगीताला प्रबन्ध मानून ही पार्वती देवी जी शंकरपुत्री आहे ती आपल्या अंगप्रगातून

कामदेवाचा शत्रू असणाऱ्या शंकराच्या प्रसन्नतेसाठी
नित्य रत राहो.

अपङ्गभाङ्गीमेङ्गितामिषङ्ग हर्षितो हरः

पदारविन्दनूपुरक्वणेन मन्दहासया ।

सलीलमालिवृन्दवन्दनोत्सविलासया

निमन्थतामनङ्गगर्व भञ्जकोऽनुवृत्तये ॥ ८॥

अंग प्रयोगाच्या योगीभेदधून सूचक संकेत करत,
हळक्याशा स्पर्शाने रोमांच उभे करणारी अशी पार्वती
मदनाचा गर्व हरण करणाऱ्या शंकराचा मंद हासित
करत, आपल्या चरणकमलामध्ये बांधकल्या नुपूरांचा
हळक्या ध्वनि करत, आकर्षित करणाऱ्या मुझे निमंत्रण
देत आहे. आपल्या सख्यांच्या समुदायाकडून पार्वतीची
प्रशंसा केली गेल्याने जिच्या विलासाचा एक वेगळ्याच
प्रकारचा उल्लास प्राप्त झाला आहे.

पुरा विशालबाहुदण्डमण्डनंभुजङ्गमैः

मृदङ्गवेणुवक्त्रकीनिनादमोहितस्ततः ।

शुभाङ्गवन्धनच्युतैरचञ्चलैश्चर्चनैर्शनैः

सरदभिरनरांतरा विरम्यतामितस्ततः ॥ ९ ॥

पूर्वी जे सर्प अगवान शंकरांच्या बाहुदेडावर शोभून
दिसत होते, अनेकप्राणाने विश्रामात असणारे ते सर्प आता
मात्र मुदंगा, वेणु आणि वीणावादनाने सूर ऐकून मोहित झाले
आहेत. पूर्वी फुत्कार टाकणारे ते सर्प त्यांच्या देहाचे कथे
शिथिल झाल्यामुळे त्यांच्या स्थामावरून ठळके आहेत राहिले
पडले आहेत, त्यांची सवसक करणारी चंचलता आता त्यांनी
सोडून दिली आहे. आणि ते हळहळू थांबून थांबून
सरकत आहेत आणि विश्राने घेत आहेत.

1 मदीक सन्महेशमानसोर्मिजालमीकितम्
 पठानलस्फुलिङ्गवर्जितललएल्लोचनम् ।
 जटाभुजङ्गराजये शिरस्थजलुसुनवे
 निरन्तरं सुखावं सख्येजनाय जायताम् ॥१०॥

10 मदीमुके उल्लसित होउन भगवान शंकरांच्या पनात ज्या
 11 उर्मि उठत आहेत त्यांच्या ज्ञानामुळे मिळेलेल्या आणि प्रचंड अग्निच्या
 12 स्फुल्लिंगाविरहित असणारा त्याचा तिसरा डोळा, ज्याने जटा बांधल्या
 आहेत अशा शुक्रगंगा आणि मस्तकावर असणारी गंगा ही सर्व,
 नृत्य करणाऱ्या पार्वतीला व तिच्या सख्यांना नित्य सुखदायी होवे.

1 उमापदकमोऽसमना मनागधीश्वरी
 2 हिलस्फुरश्चलनिगनहसन्धननन्समनातः ।
 3 सखीज्जोपवीणितो विनोदभाजनं शिवो
 हिमाद्रिजामृणालबाहुवर्षितो विभोक्यताम् ।
 4 म्नावती पार्वतीच्या पदयासाच्या गानेमुळे जे उल्लसित,
 कंपित, रोमांचित झाले आहेत (अशी लुपरे किंवा कुंडले) पुढ्या तिच्या
 5 नृत्यामध्ये सहभागी होउन हसतमुखाने, हषेदिगाराने जे शंकराच्या
 6 इष्टीचा विषय झाली आहेत, त्या शंकरांनी उवापल्या बाहुंनी
 पार्वतीला जवळ ओढून घेतले आहे आणि तिच्या सख्यांचे घ्यामत्कारी
 करत वीणा वाजवून मनोरंजन करत आहेत.

हिलस्सुवर्णकुण्डलोऽसन्कपोलदर्पणा
 लुब्धिलोळमीकिकावलीलसम्पयोधर ।
 इनन्सनन्सनन्सननेनिकोस्थतालक
 खनानुवर्तिनी गिरिन्द्रजाश्रयेत्फणीन्द्रिणम् ॥

हलगाया, इळगाया सुवर्णकुंडलांमुळे जिचे उारशासारखे
 (Glowing) चमकदार गाल उल्लसित होत आहेत. बक्षस्थलावरील
 8 9 10 11 12 13 14 मोत्याच्या भाकांमुळे उरोज शोभून दिसत आहेत.
 15 16 17 18 19 20 21 ज्ञानेच्या अनन् अनन् घटनेला अनुसरून जी पावले
 22 23 24 25 26 27 28 नतन करत आहेत. अशी पार्वती शंकरांच्या आश्रय करी